

برنامه بزرگداشت یوم عهد و میثاق الهی

۱-مناجات شروع

۲- قسمتی از کتاب عهدی

۳- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

۴- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

۵- محور وحدت عالم انسانی

۶- عهد و میثاق مانند شریان در هیکل عالم انسان در طپش و نبضان است

۷- بخشی از پیام ۲۹ دسامبر ۱۹۸۸ خطاب به بهائیان آمریکا

۸- دلیل انتخاب ۲۶ نوامبر (پنجم آذر) روز عهد و میثاق

۹- نقش حضرت عبدالبهاء بعد از صعود حضرت بهاءالله

۱۰-مناجات خاتمه

یاران روحانی

با تقدیم تحیات امنع ابهی ذیلا برنامه پیشنهادی جهت اجراء در جمعهای بزرگداشت یوم عهد و میثاق تقدیم میگردد مطمئنا شما عزیزان با همت و تلاش و همیاری و نیز استفاده از امکانات محلی برای هرچه باشکوهتر برگزار کردن این بزرگداشت تاریخی، برنامه های ویژه ای تدارک خواهید دید

جاننان خوش باد

هُوَ اللهُ

ای پروردگار ستایش و نیایش و شکر و پرستش تو را سزاوار که موفق و مؤید بر ثبوت و رسوخ بر عهد و پیمان نمودی و قوت تمسک بر گروه الوثقی بخشیدی. هر پرده را از پیش دیده دریدی و هر حائلی را از صراط مستقیم برانداختی و هر مانعی را از مشاهده نور مبین برداختی. چشمها روشن فرمودی و ثابتین بر میثاق را شمع انجمن کردی. علم عهد را در آفاق امم چنان بلند نمودی که هر پیر و بُرنا و کودک و بزرگ و دانا و یار و اغیار و بیگانه و آشنا، ناتوان و توانا، مجبور بر اعتراف گشتند و مجال انکار به جهت نفسی باقی و بر قرار نماند پس باید آن یاران با وفا در هر آن صد هزار شکر به درگاه احدیت نمایند که به این تأیید و توفیق و استقامت موفق گشتند. ع ع

ص ۱۱۲ مجموعه مناجاتهای چاپ آلمان

۱۰-مناجات خاتمه

هُوَ اللهُ

... ای خداوند بخشنده این نفوس را ثابت عهد نما، راسخ پیمان کن، منجذب به نجات تقدیس نما و متذکر به آیات توحید کن. مشمول لحظات عین رحمانیت نما و مجذوب جمال نورانیت کن. هر دم تأییدی جدید بخش و هر نفس نفس رحمان به مشام بخش. توئی مقتدر و توانا و توئی دهنده و بخشنده و دانا. ع ع

مناجات ص ۱۱۵

۲-قسمتی از کتاب عهدی

وصیة الله آنکه باید اغصان و افنان و مُنتسبین طُرّاً به غُصن اعظم ناظر باشند. اُنظروا ما انزلناه فی کتابی الاقدس اذا غیض بحر الوصال و قُضی کتاب المبدأ فی المال توجّهوا الی من اراده الله الّذی انشعب من هذا الاصل القدیم . مقصود از این آیه مبارکه غصن اعظم بوده . کذلک أظهرنا الامر فضلاً من عندنا و أنا الفضال الکریم * قد قَدَّر اللهُ مقام الغُصن الأكبر بعد مقامه انه هُوَ الامر الحکیم * قد اصطفینا الاکبر بعد الاعظم أمراً من لَدُن علیم خبیر

ادعیه محبوب ص ۴۱۸

هو الابھی

ای مؤمن به آیات الله، امروز اعظم آمال و اشرف اعمال که مغناطیس مواهب ملکوت ابھیست، ثبوت و رسوخ بر عهد و میثاق الله است، چه که اینست سفینه نجات و اینست باعث حیات. اینست عروه وثقی، اینست وسیله عظمی، اینست آیت کبری، اینست حبل ممدود بین الأرض و السماء، اینست مرقات صعود به رفیق اعلی، اینست مقام محمود در جبروت نھی. هَنِيئًا لَمَنْ شَرِبَ مِنْ هَذِهِ الْكَأْسِ الطَّافِحَةِ بِضَهْبَاءَ مَوْهَبَةِ اللَّهِ وَ الْبَهَاءِ عَلَيْكَ. عبدالبهاء ع

منتخبات مکاتیب جلد ۶ ص ۵۱

۴- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

هو الله

... شکر کنید حضرت حیّ توانا را که ثابت بر عهد و پیمان حضرت یزدانید و راسخ بر عهد و میثاق جمال مبارک روحی لأحبائه الفداء. قسم به جمال قدم که در هر نفسی صد جانم فدای نامش باد که اگر الیوم دُبابی مستقیم بر عهد و پیمان گردد، عقاب اوج عرفان شود و عُصفوری، ملک طُیور و سلطان نُسور گردد. موری، سلیمانی کند و گمنامی، سلطنت جاودانی راند. چاه افتاده‌ای، عزیز مصری شود و یوسف کنعانی، صیاد ماهی شمعون صفا شود و چوپان بیابانی، ابوذر غفاری. آتش، گلشن شود و اُشتری، ناقة الله در مرغزار و چمن. شبان با تُعبان مُبین ظاهر گردد و نجاری ناخدای فُلك عظیم. باری الیوم امر مؤید در ملکوت ابھی، ثبوت و رسوخ بر عهد و میثاق الله است چه که فُلك عهد را طوفان از جمیع جهات احاطه خواهد نمود ... از بدایت فجر ظهور بلکه در تورات و انجیل و زُبور، بلکه در صُحف ابراهیم این میثاق عظیم را ذکر فرمود و در جمیع الواح و زُبر، تمجید از متمسکین و متشبثین و توقیر ثابتین و راسخین فرمود. ...

منتخباتی از مکاتیب حضرت عبدالبهاء- جلد ۶ - ش ۶۸

۵- محور وحدت عالم انسانی

عهد و میثاق "محور عالم انسانی است" زیرا وحدت و اصالت نفس امرالله محافظت نماید و آن را از فساد افرادی مصون دارد که فهم خویش را یگانه ملاک اعتقاد صحیح تعالیم الهی شمارند. این نفوس در ادوار گذشته سبب انشقاق ادیان بوده اند. به علاوه عهد و میثاق الهی مستند و متکی به نصوص قاطعه حضرت بهاءالله است لهذا اگر نفسی عهد و پیمان جمال ابھی را قبول نماید حضرت بهاءالله را قبول کرده و اگر رد نماید حضرت بهاءالله را انکار کرده است.

قسمتی از دستخط بیت العدل اعظم الهی ۳ ژانویه ۱۹۸۲

۶- عهد و میثاق مانند شریان در هیکل عالم انسان

حقیقت این است که ظهور حضرت بهاءالله دنیا را به عصر جدیدی وارد نموده و آغاز رابطه کاملاً بدیعی را بین انسان و صانع اعلایش ممکن ساخته است. خصوصیات این ارتباط در عهد و پیمانی خلاصه و متجلی است که در هنگام صعود حضرت بهاءالله در یک قرن قبل آغاز گردید. قوای محرکه و نیروی مؤلفه روحانی این میثاق و اصول وحدت بخش آن و همچنین تأسیس مبادی و نظامات عملی مودوعه در این عهد و پیمان الهی، به منزله طریقی برای بهبودی از عوارض است که جوامع از هم پاشیده و نظامات ناقص و نارسای اجتماعی امروز بدانها مبتلاست. عهد و میثاق حضرت بهاءالله مفهوم جدیدی به تاریخ پرتلاطم بشریت بخشیده و به مساعی انسان جهت و تحرک تازه ای میدهد. حضرت عبدالبهاء میفرماید: "عهد و میثاق مانند شریان در هیکل عالم انسان در طپش و نبضان است." (ترجمه)

تأثیر و شریان این عهد و میثاق تا اعماق آشفتهگیهای امور جامعه بشری نافذ و سبب انتقالی پرشتاب از نظمی کهن به نظم جدید جهانی است. همان نظمی که حضرت بهاءالله آن را این چنین پیش بینی فرموده اند. "زود است بساط عالم جمع شود و بساط دیگر گسترده گردد." و در توضیح آن میفرماید: "قد اضطرب النظم الاعظم و اختلف الترتیب بهذا البدیع الذی ما شهدت عین الابداع شبهه."

قسمتی از پیام ۲۶ نوامبر ۱۹۹۲

۷- بخشی از پیام ۲۹ دسامبر ۱۹۸۸ خطاب به بهائیان آمریکا

شناخت هر پیامبر الهی در دور ظهور او و اطاعت از تعالیم و احکامش دو وظیفه اساسی جدائی‌ناپذیر می‌باشد که هر نفسی برای انجام آن خلق شده است. هر فرد این دو وظیفه توأمان را به تصمیم و اختیار خود انجام می‌دهد، تصمیمی که بالاترین تجلی آزادی اراده است که به هر انسانی از سوی خالق مهربان اعطا شده است. در این عصر نورانی وسیله تحقق عملی این دو وظیفه عهد و میثاق حضرت بهاءالله است؛ عهد و میثاق برآستی وسیله‌ای است موثر و قدرتمند تا ایمان فرد به مظهر ظهور از طریق اعمال سازنده جلوه نماید. عهد و میثاق شامل تدبیراتی است الهی و ضروری برای حفظ اتحاد ارگانیک امرالله و بنابراین مولد قوه محرکه‌ای می‌باشد که به فرموده حضرت عبدالبهاء "مانند رگ شریان در جسم امکان نابض است." همچنین به تصریح آن حضرت "بدیهی است که محور وحدت عالم انسانی قوه میثاق است و بس." از طریق عهد و میثاق است که معنای کلام خداوندی، هم در تئوری و هم در عمل، در حیات و افعال حضرت عبدالبهاء، مبین منصوص، مثل اعلا تعالیم الهی و مرکز میثاق آشکار می‌گردد. از طریق عهد و میثاق است که فرایندهای نظم اداری بهائی، "هذا انظم الاعظم ... البدیع"، پیش می‌روند.

۸- دلیل انتخاب ۲۶ نوامبر (پنجم آذر) روز عهد و میثاق

در سال ۱۸۹۲ میلادی چند روز پس از صعود جمال مبارک هنگامی که کتاب عهد (وصیت نامه حضرت بهاءالله) گشوده شد و مشخص گردید که جمال مبارک حضرت عبدالبهاء را به عنوان جانشین خود برای هدایت امرالله برگزیده اند، احباء بسیار مشعوف گشتند و از محضر مرکز میثاق اجازه خواستند که به مناسبت این روز امنع و اعظم مراسمی ترتیب دهند، حضرت عبدالبهاء که از صعود پدر بزرگوارشان متألم بودند اما به خاطر اصرار بهائیان، «با اثبات کمال محویت و فنا در آستان حضرت بهاءالله» روز شش قوس، یعنی درست شش ماه پس از صعود حضرت بهاءالله را روز عهد و میثاق اعلان فرمودند یعنی دورترین روز به یوم صعود را در سال انتخاب فرمودند، این چنین است که بهائیان هر ساله روز ۵ آذر را به گرامی داشت مقام حضرت عبدالبهاء می پردازند و این روز به عنوان روزی برای تجدید عهد و میثاق و به یاد و منزلت حضرت عبدالبهاء مشخص گردید و بهائیان این روز را جشن می گیرند از طرفی نیز احباء آنچنان عشقی به حضرت مولی الوری داشتند که بسیار مایل بودند سالروز ولادت ایشان را جشن بگیرند و لذا از ایشان برای این کار اجازه خواستند ایشان جواب دادند چون ولادت ایشان با یوم اظهار امر حضرت باب مصادف است، و ایشان مایل نیستند از عظمت و شکوه آن یوم بکاهند مایل هستند یاران به جای آن روز یوم ۲۶ نوامبر (۵ آذر) را به عنوان یوم میثاق جشن بگیرند. از آن زمان تا کنون این روز به عنوان یکی از ایام مخصوصه بهائی گرامی داشته می شود.» استخراجی از کتاب رامونا آلن براون «خاطراتی از حضرت عبدالبهاء»

۹- نقش حضرت عبدالبهاء بعد از صعود حضرت بهاءالله

امر حضرت بهاءالله که ارزش و اهمیتش در تخیلات و تمنیات مردمان نمی‌گنجید؛ و در درون صدفش آن مروارید گرانبهائی نهان بود که جهان از آغاز ایجاد در جستجویش بوده؛ امری که با وقایع عظیم و خطیر، همراه با ضرورت و پیچیدگی تصوّرناپذیر مواجه بود؛ در ورای شایدها و بایدها، محفوظ و مصون ماند. فرزند محبوبش (حضرت عبدالبهاء)، نور دیدگانش، در همه جا نایب و جانشینش، مجری قدرت و مشیتش، محور عهد و میثاقش، راعی اغنامش، مثلّ اعلاّی تعالیمش، تجسم فضایل و کمالاتش، سرّ ظهورش، مفسّر اندیشه‌هایش، مهندس نظم جهانی‌ش، نماد صلح اعظمش، مرکز هدایات خطنانپذیرش، و در یک جمله: صاحب مقام و منزلتی بی‌مثیل و عدیل در تمامی عرصه تاریخ دینی عالم، آگاه و نترس و مصمم، مقدّرات این آیین نازنین را در دست گرفت تا مرزهایش را گسترش دهد، شهرت و شکوهش را جهانگیر کند، از منافع و مزایایش دفاع نماید، و هدف و مقصدش را محقق سازد. بیانیه مهیجی که حضرت عبدالبهاء، در فردای صعود اب بزرگوارش خطاب به عموم پیروان امرالهی صادر نمود، به همراه پیش‌بینی‌هایی که آن حضرت در آثار و الواح خود بر جای نهاد، این ایمان و اطمینان را در قلوب مؤمنان دمید که ثمرات حاصله و فتوحات ظاهره در طول سی سال قیادت حضرتش، تماماً مؤید و محتوم بوده است. ابر تیره یأس و حرمان که موقتاً بر قلوب غم‌زده مُحَبّان امر حضرت بهاءالله نسشته بود، زایل گشت. استمرار هدایت خطنانپذیری که از لحظه نخستین تولّد امر یزدان بر آن فائز بود تضمین شد. اهمیت این خطاب مهیمن که این روز، «روزی است که شب از پی آن در نیاید» به روشنی ادراک گشت. جامعه‌ای یتیم، در ساعات نومیدی و نیاز مُبرم، پناه و هادی، و تکیه گاه و مُنجی خود را در شخص حضرت عبدالبهاء یافت. فروغی که آن‌سان تابناک در قلب قاره آسیا درخشیده بود، و در طول حیات حضرت بهاءالله، تا شرق نزدیک گسترش یافته بود، و حواشی قارّات اروپا و آفریقا را روشن نموده بود، اکنون می‌بایست بر اثر قدرت مقاومت‌ناپذیر میثاقی نوبنیاد، تقریباً بلافاصله بعد از صعود مؤسس آن، تا فواصل دوردست آمریکای شمالی نفوذ می‌کرد و از آن‌جا به ممالک اروپایی گسترش می‌یافت و بعد از آن، پرتوهای تابانش تا شرق دور و قاره استرالیا را فروزان می‌ساخت.

(مرور معبود، ص ۳۴۰)

کانال اندیشه

مرور معبود ترجمه دیگری از گاد پاسزبای (قرن بدیع) می باشد